

"Crec que aquest Govern no celebrarà cap més Consell", diu el Sr. Casanoves

Malgrat que el President del Consell no tenia avui notícies que comunicaria a la Premsa, ha rebut els periodistes al seu despatx oficial del Palau del Parlament.

Els reporters han tingut ocasió de canviar impressions amb el senyor Casanoves, relatives a les operacions dels fronts de combat i s'ha pogut comprovar, per les notícies que es tenien, que l'optimisme era complet i el curs de la campanya, especialment, aquests darrers dies, plenament satisfactori.

Parlant després de qüestions polítiques, els periodistes han preguntat

al cap del Govern com marxaven les coses de Catalunya.

—La marca política de Catalunya? —s'ha preguntat, somrient, el senyor Casanoves—. Aci ja entra la sagacitat del reporter.

—Bé, però és que nosaltres, en aquests moments, no volem fer comentaris que després podrien no ajustar-se a la realitat —han contestat els reporters.

—Aleshores us diré només que el Govern va celebrar un Consell el dilluns i que després del Consell jo vaig, conferenciar durant deu minuts amb el President de la Genera-

litat. Així és que és allà al Palau de la Generalitat on heu de cercar les notícies.

—¿Quan celebrarà nou Consell el Govern?

—Per ara no hi ha Consell i crec que aquest Govern no en celebrarà cap més —ha acabat dient el senyor Casanoves.

Els reporters han insistit en conèixer noves notícies respecte a la situació del Govern; però el senyor Casanoves s'ha mantingut en un absolut mutisme sobre aquesta qüestió, fins acomiadar-se dels reporters.

S'ha de facilitar una relació de tots els productes fabricats a Catalunya

Es tracta de facilitar la compra-venda i l'intercanvi d'articles sobrants en cada localitat

Als Comitès de Control:

Amb l'objecte de facilitar les funcions que són reservades al Comitè Central de Proveliments (Secció d'In-

tercanvi), preguem a tots els Comitès de Fàbrica de Catalunya que tinguin un mostrari complet dels objectes que fabriquen, per tal de

facilitar la compra-venda de la producció sobrant de cada localitat. En benefici de la col·lectivitat espera aquest Comitè l'exacte compliment d'aquesta disposició.

També és necessari per al bon ordre d'aquest Comitè, l'organització de fitxers per a regular el preu de les existències al nostre mercat dels articles indispensables per a la bona marca de la nostra Secció d'Intercanvi; vos agraïrem us serviu transmetre una relació dels articles que fabriqueu i indiqueu el preu de cost i venda dels vostres articles, preus que region abans del 18 de juliol darrer i els del dia d'avui.

A Fuendetodos i Aguilón és rebutjat un contraatac

SECTOR CASP: Es consoliden les posicions últimament conquerides de Fuendetodos i Aguilón, havent estat inútils els intents d'atac que l'enemic ha realitzat per a recuperar-les degut a la gran fortificació que hi ha.

A la resta del sector, sense novetat.

SECTOR BUJARALÓ: L'artilleria enemiga ha fet alguns dispar, els quals han estat contestats amb un intens canonge de les nostres forces. Els hem destruït les avançades.

Sense cap altra novetat a aquest front.

SECTOR BARBASTRE-OSCA: Un cop més ha intentat l'enemic inútilment l'atac a les nostres posicions avançades i ha estat contestat energicament per les nostres forces, que l'han obligat a posar-se en precipitada i desordenada fugida, després d'haver deixat a poder nostre un carro de combat i divers material de guerra. Ha sofert nombroses baixes.

S'han passat als nostres rengles vuit soldats procedents de la plantilla de carros d'assalt de Saragossa.

L'aviació ha fet vols de reconeixement i ha bombardejat i ha castigat durament els focs al sector d'Osca.

A la resta del front, sense novetat.

24 de setembre del 1936

S'ACOSTA L'HIVERN!

I, als fronts de la Sierra, els milicians madrilenys aprofiten les hores en què ha emmudit l'artilleria per a construir trinxeres i amagatalls amb què preservar-se del fred i de la pluja i per a contenir, en tot cas, qualsevol intent d'avanç dels facciosos (Universal)

EL NEGUS A GINEBRA

El Negus i Etiòpia tornen a ocupar les primeres pàgines dels periòdics. Haile Selassie, que es veu que és d'aquells que creuen que mentre hi ha vida hi ha esperança, ha tornat a Ginebra disposat a fer valer els seus drets jurídics enfront dels drets guerrers dels feixistes de Mussolini. A l'Assemblea de la S. de N. hi ha hagut enrenou. S'ha hagut de reunir durant deu hores seguides la Comissió de revisió de protocols i, finalment, ha acordat acceptar la delegació etiòpica a la sessió. I l'Assemblea ha votat aquest acord. Cal dir, però, que els diplomàtics han tornat a cedir davant les amenaces del Duce, perquè aquest afirmà que es retiraria de l'organisme internacional si l'afer es duia al Tribunal de La Haia i, efectivament, els diplomàtics han desistit d'aquest tràmit. Abissínia, doncs, o almenys els seus delegats, podran parlar davant tota la diplomàcia europea. Però a Addis Abeba seguiran manant els camises negres, afusellaran, dirigiran els missioners, educaran els petits negres com els "balilles" i faran aixecar el braç als abissinis. Els procediments de la vella diplomàcia s'han revelat una altra vegada com els més segurs procediments per a establir la injustícia i per a disfressar-la de legalitat. Heus aquí el Negus en arribar a Ginebra. L'acompanyen dos dignataris etiòps. Justament el mateix dia, a París, Wolde Miriam, el petit i fonedís representant d'Abissínia a la S. de N. durant la guerra, es sotmet a l'ambaixador de Mussolini i promet lleialtat al feixisme. El "patriotisme" dels personatges només es pot comparar a l'heroisme anònim de les masses de combatents salvatges, potser sí, però braus i lleials (Afi)

Les gestes glorioses de l'aviació republicana

Bombes de 100 i de 350 quilos inutilitzaren el creuer "Canàries"

Violents bombardejaments de Valladolid, Vitòria i Medina del Campo

Madrid, 24. — Ahir fou tal volta el dia més laboriós i més eficaç de la nostra aviació.

Diversos aparells de bombardeig realitzaren operacions sobre El Ferrol, Valladolid, Vitòria i Miranda d'Ebre.

El bombardeig d'El Ferrol tingué un objectiu precís: immobilitzar per a accions de guerra el creuer «Canariass». Aquest acabava d'ésser construït a les drassanes ferrolanes quan esclatà la sedició pretoriana; però encara no estava artil·lat. Els nostres avions descarregaren ahir sobre el «Canariass» gran nombre de bombes de cent quilos i una de 350, que produïren serioses avaries al creuer.

L'atac aeri a l'estació de Valladolid s'executà amb precisió meravellosa. Els principals estralls es produïren en una fàbrica de municions molt propera a l'estació. S'espera, però a llançar la metralla, que fossin dos quarts d'una del migdia i haguessin abandonat el treball tots els obrers que treballen allí forçats per violentes coaccions. Plogueren sobre la fàbrica cents de quilos d'explosius en bombes de cent i 350 quilos. Els efectes foren immediats i terribles. Durant mitja hora es suc-

ceïren explosions terribles; i una després d'acabat el bombardeig, en un extensió d'un quilòmetre hi havia una gegantina fumarada que confoïa terres i edificis.

Els propis avions que realitzaren aquesta operació llançaren diversos carregaments de bombes sobre Medina del Campo, important centre ferroviari.

Vitòria fou bombardejada també amb gran eficàcia una altra fàbrica de municions que proveeix l'exèrcit rebel de Gulpuscoa; i per últim la metralla dels avions republi-

ca féu considerables destroces a l'estació de Miranda d'Ebre, on produï la parització de la circulació de trens.

Itàlia s'ha retirat de la Societat de Nacions

ROMA, 24. — **HOM SAP QUE ITALIA HA RETIRAT LA SEVA DELEGACIO DE LA SOCIETAT DE NACIONS. AQUESTA DECISIO SERA ANUNCIADA OFICIALMENT DEMA, A MIGDIA.**

Accions victorioses a tots els fronts

Madrid, 24. — A les 330 d'aquesta tarda ha estat radiat pel microfon del gabinet d'informació del Ministeri de la Guerra el següent part:

Front Nord i Nord-oest. — Continua a Astúries l'intens foc d'artilleria i aviació. La moral dels assaltats, segons referències de 17 sectors presentats a les nostres tropes, és baixíssima i el desconcert entre les forces enemigues és cada vegada més gran, i s'esperen esdeveniments que podrien beneficiar la causa de la República i abatre la rendició.

A Biscaia una columna lleial ha iniciat un avanç a Loma Jacinto i ha castigat durament l'enemic i ocupant-hi posicions de gran importància.

Front d'Aragó. — No s'ha combatut al matí d'avui en aquesta zona. Algunes escaramussa amb les forces rebels ha estat l'única activitat bèl·lica de les nostres tropes.

Front del Sud. — Al sector de Montoro l'enemic ha atacat amb foc de canó i metralladores les nostres posicions d'Espello i Aranga.

L'aviació republicana ha destruït el primer d'ambdós pobles.

Front del Centre. — A Navalperal les forces lleials han ocupat a l'assalt tres posicions ocupades per forces del Terc. bo i capturant força material de guerra.

Un esquadró de cavalleria enemiga fou destruït a última hora del matí per la nostra artilleria i metralladores i abandonaren nombrosos morts en el camp de batalla.

Les forces de la República han iniciat en el sector Tlalavera-Santa Olalla un important avanç, bo i obligant l'enemic a un ràpid repliegament.

A Pelusustán una columna de milicians ha fet retrocedir una altra de facciosa i ha ocasionat moltes baixes.

El que diuen

ELS DIARIS

AVUI

La Batalla

"Aceptando el criterio de la C.N.T., el socialismo se vuelve sindicalista"

LA BATALLA comenta la posició de la C. N. T. davant d'una possible col·laboració en el Govern:

"No puede por menos de causar sorpresa política lo que ahora propugna la C. N. T. En primer lugar, conviene destacar que mientras ha mantenido anteriormente una posición intransigente frente a la colaboración con los republicanos, la solución que actualmente propone, cuando el proceso revolucionario ha avanzado más, da a las fracciones republicanas pequeño-burguesas una proporción numérica en el nuevo Gobierno superior a la que el actual tiene.

Ya no es sólo este error el que queremos y debemos señalar. Que la C. N. T. quiera únicamente conceder personalidad en el movimiento obrero a las organizaciones sindicales, puede pasar, porque con ello no hace más que ser consecuente con su ideología. Lo que no nos explicamos, si no es por móviles subalternos de la lucha fraccional, es que el "Claridad", y por tanto el gran sector socialista que representa, acepte

el principio político equivocado que dicha propuesta encierra. Es la negación en la práctica de los más elementales postulados del marxismo, entre ellos el de la hegemonía de los partidos políticos del proletariado.

Supone también en los hechos una incompreensión absoluta de las tareas revolucionarias, de la estructuración de la nueva sociedad y del papel definido que en el desenvolvimiento del socialismo debe representar cada organismo. Aceptando el criterio confederal, el socialismo de izquierda se convierte en sindicalista y acepta simple y llanamente que los sindicatos deben ser los órganos exclusivos de la dirección del régimen socialista. Olvida por completo todas las enseñanzas del marxismo, y hasta reniega de ellas. Esta orientación sindicalizante que parece ya imponiéndose a todos, nos sugiere toda una serie de consideraciones que estimamos fundamentales para el futuro y que tendremos ocasión de ir señalando. Prosperando semejante criterio, pasarían a ser gestores del nuevo régimen las viejas jerarquías burocratizadas sindicales.

LA PUBLICITAT

"Els que creuen que la tendència d'Europa és feixista, són víctimes d'un miratge"

LA PUBLICITAT parla de la tendència general de les masses populars europees:

"Els resultats de les eleccions sueques diuen ben clar quina és la tendència general de les masses populars europees, i aquesta tendència és democràtica i igualment amb el moviment de solidaritat internacional que ha suscitat l'atacament militarista espanyol. Els governs feixistes faciliten les armes i municions als facciosos; els treballadors d'Europa envien provisions, abrics i medicines als seus germans que lluiten per la llibertat. Els esperits cínics que creuen que només la força material, els canons i les bombes poden decidir els plebs col·lectius, somriuran en comparar l'eficàcia de l'un i l'altre ajut; la ràfeta, però, se'ls gelarà als llavis en pensar que cap Govern, per feixista que sigui, no podrà fer una guerra sense la cooperació o contra la voluntat d'aquestes masses populars. Mussolini cridava dies enrera que Itàlia en un moment donat podia posar vuit milions d'homes en peu de guerra. No dubtem que podrà armarlos, perquè té armes de sobra; però un cop els haurà armats, ¿estarà segur que tots vuit milions faran servir les armes en la mateixa direcció? Hi ha molts motius per a dubtar-ne.

Les eleccions sueques justifiquen aquest dubte i encara el justifiquen més els disturbis i l'actitud dels treballadors portuguesos i d'altres països d'Europa. Els que creuen que la tendència d'Europa és francament feixista són víctimes d'un miratge. Prenen els governs feixistes per la totalitat del país que els suporta, però això és una il·lusió. Caldria la prova del foc i de la sang per a demostrar que aquesta il·lusió és una realitat, i malgrat totes les amenaces, dubtem que cap Govern feixista la vulgui emprendre. Alemanya s'esgarra en la guerra, però per ara no es decideix a entrar la partida de les armes. On actuen amb intensitat es allà on poden obtenir avantatges materials

Ha estat ocupada "La Casa del Francès", a los mateixos portes d'Osca

Un nou atac rebel rebutjat

Comunicat d'ahir del conseller de Defensa a S. E. el President de Catalunya:

"La columna d'aviació ha efectuat un avanç important al sector d'Osca, ja que ha pres el reducte anomenat "La Casa del Francès", a les portes de l'esmentada plaça.

L'aviació ha bombardejat amb gran eficàcia el front.

Als altres sectors, sense novetat.

La posició de Tierz ha estat fortament atacada i les nostres forces han rebutjat l'atac enemic, el qual ha estat posat en precipitada fuga, tot deixant un carro de combat a poder nostre i força material de guerra, ensenys que se han causat bastants baixes.

S'han passat a les nostres línies vuit soldats, procedents dels carros d'assalt de Saragossa."

L'Alcàsser de Toledo, conquistat definitivament

400 HOMES PRENGUEREN PER ASSALT ELS SEUS DARRERS REDUCTES

Londres, 23.—Un radiograma de Madrid a l'Agència Reuter anuncia que 400 homes de les tropes governamentals han pres per assalt allò que quedava de l'Alcàsser de Toledo i que aquesta matinalada foren dominats els rebels que encara es feien forts al menjador i a la cuina de l'esmentat edifici.

La resistència rebel en aquell sector ha quedat totalment reduïda, i les forces lleials són totalment mestresses de la situació.

El president del Consell, senyor Largo Caballero, estigué aquest matí a Toledo, on visità les forces lleials i pronuncià entusiàstiques paraules de felicitació. El senyor Largo Caballero ha estat aclamadíssim pels lleials.

Anglaterra, atenta

Totes les bases navals del Mediterrani seran reforçades

Londres, 23.—Tota la premsa d'aquest matí comenta amb extraordinari interès les declaracions oficials fetes ahir pel lord de l'Almirallat, Sir Samuel Hoare, al seu retorn del viatge d'inspeccions a les bases militars navals i aèries angleses de la Mediterrània.

Consideren els periòdics que el punt capital de les declaracions de Hoare és constituït la seva afirmació que les bases de Malta, Gibraltar, Alexandria, Haifa i Xipre, no solament no serà abandonada, cap d'elles, sinó que es milloraran extraordinàriament en efectius i material.

El senyor Hoare anuncia que es crearan diu noves bases navals a la Mediterrània occidental, una a Alexandria i l'altra a Xipre o Haifa, probablement en aquest últim port, si bé en realitat, des del conflicte italo-etiop pot dir-se que ja existeixen, no les dues, sinó les tres bases navals. Respecte a Xipre, Hoare no ha amagat el seu propòsit de fortificar-la adequadament, establint una potent base aeronaval. Aquestes preferències sobre l'antiga illa grega es deuen al seu caràcter de colònia anglesa, ja que Haifa es troba en territori mandatari de Palestina i Alexandria en un país independent com Egipte, encara que amic i aliat d'Anglaterra.

Pel que fa a Malta, de la qual els anglesos com a base naval, el lord de l'Almirallat ha anunciat categòricament que serà convertida en

una base aeronaval de primeríssima importància, per haver-se demostrat la seva enorme utilitat per a garantir les comunicacions angleses entre la Mediterrània oriental i l'occidental.

També s'havia deixat entreveure que Anglaterra considerava que havia disminuït l'antiga importància de la base aeronaval de Gibraltar. Lluny de reconèixer-ho així, el senyor Hoare ha anunciat que es milloraran considerablement i amb caràcter d'urgència els actuals mitjans defensius i ofensius d'aquesta plaça, on s'efectuaran grans treballs de fortificació i instal·lacions navals i aèries, al temps que s'augmentaran els efectius de soldats, marins i aviadors, tal com es farà a Malta.

CATALANS A L'ARAGO

CAP A LA LÍNIA DE FOC

Avui marxen uns companys nostres cap a la línia de foc. La discre-

ció elemental imposada per tota guerra ens impedeix donar el nombre d'ells i el lloc on van. Van a primera línia i no marxa, de molt, la columna sencera. Això ha constituït una dificultat grandíssima perquè tots volien anar-hi i ha calgut que el comandament triés.

Un cronista de guerra no pot discutir les disposicions del comandament militar. I molt menys quan es tracta d'un milió de les columnes "Macià" i "Companya". Però, amb tots els respectes, voldríem exposar un desig nostre fervent. Les columnes varen sortir plegades de Barcelona i plegades voldrien cooperar.

Acatem les ordres superiors i les acatem sempre perquè per això formem sota el patronatge de dos noms gloriosos: Macià, la je en l'ideal, i Companya, la lluita per la victòria. Però no voldríem ni pensar que aquests dos noms desperdassin suspicàcies allà on sigui. Perquè per a nosaltres Macià i Companya són consubstancials en Catalunya i República.

En aquest moment marxen els nostres companys. No desitgem que tornin a ésser aviat amb nosaltres. Som els que quedem aquí que volem ésser ràpidament al seu costat.

Les columnes vobren integrament. Volem entrar en foc. Podríem dir que desitjós de demostrar com respon l'Esquerra Republicana de Catalunya. Però no volem caure en el soviniisme d'altres. Som uns columnes de republicans antifascistes. Som descendents dels almogàvers, de Fiveller i de Rafael de Casanova, i demostrarem que som dignes d'ells i sabem lluitar i caure per la llibertat i cooperar al triomf definitiu de Catalunya i de la República.

Companys que aneu a la línia de foc! Aquest vespre no sereu entre nosaltres a l'hora de sopar. Potser no ens tornareu a unir una menjada. Però no hi fa res. Tornarem a reunir-nos, i ben aviat. Serà sota el foc de la metralla quan desallotjarem l'enemic de les seves posicions.

JOFRE

Tempestat a l'Orient

GRANS CONTINGENTS DE TRO-PES JAPONESES DESEMBARQUEN A XINA

Xang-Hai, 24.—El vaixell transport «Muroto» ha arribat procedent del Japó i portant contingents d'infanteria de marina. Les autoritats japoneses oculten amb tota cura la destinació que hom donarà a aquests efectius.

Com hom sap, a conseqüència de l'atemptat comès contra uns mariners japonesos a Xang-Hai, l'emperador ha autoritzat l'almirallat per a la tramesa de reforços a Xina, per tal de prendre totes les mesures necessàries per a la protecció dels súbdits japonesos.

MARINERS JAPONESOS PATRULLEN EN TERRITORI XINÉS

Xang-Hai, 24.—El ministre d'Instrucció Pública, Wang Shien Chien i el ministre d'Indústria, Wu Ting Chang, han sortit en avió cap a Canton, on posaran al corrent el mariscal Xiang Kai Xek de la situació creada per l'assassinat d'uns mariners japonesos a Xang-Hai.

Els mariners japonesos patrullen a Hong Kong, a la concessió internacional i a la zona del territori xinès veí. Les autoritats xineses han protestat contra aquesta veritable ocupació d'una part del territori xinès per les forces japoneses navals, les quals contestaren que actuaven d'acord amb el dret de defensa. L'almirall Londo, comandant del cos japonès de desembarcament, ha publicat una proclama invitant la població que es mantingui tranquil·la.

L'AMBAIXADOR DEL JAPÓ A XINA DIU QUE «CAL PRENDRE MESURES SEVERES PER A AIXAFAR EL MOVIMENT ANTJAPONÈS»

Londres, 24.—Comuniquen de Xang-Hai a l'agència Reuter que l'ambaixador del Japó a Xina, senyor Kawagoe, a la sortida de la conferència que celebrà amb funcionaris, diplomàtics, mariners japonesos, llurà un «advertiment» al Govern de Nankin, declarant especialment que haurien de prendre mesures molt més severes que les precedents per «aixafar el moviment antjaponès a Xina».

Ahir estigué a Barcelona Alvaro de Albornoz

Ahir, en l'express de França, arribà l'ex-ministre de la República, Alvaro de Albornoz, acompanyat de la seva família.

Albornoz complimentà el President de la Generalitat, i aquest posà a disposició de l'esmentat polític un auto perquè se'n servís durant la breu estada en aquesta ciutat, puix que a la nit sortí cap a Madrid.

"La Falç", taller i magatzem

Una admirable organització de recepció de gèneres per als heroics milicians de la llibertat

Quan la vibració ciutadana arriba a un punt alçid, podem estar segurs que, cas d'arribar-vos a «La Falç», serà com si consultéssiu un terme-metre. Que es tracta d'eleccions? «La Falç» bull de cartells, de llistes, de gent que fa consultes, d'oradors que s'escampen per tot Catalunya... Que, com ara, es tracta de la guerra? «La Falç» s'ha convertit en un magatzem de mantes i de sueters, en un taller de confecció de camises i de jersers, roba d'abric destinada a les nostres heroiques milícies.

Hem anat a aquest pis de la Rambla de les Flors, a submergir-nos durant una estona en aquest rusc trepidant, en aquesta atmosfera de treball i d'entusiasme. Ací, unes dones i unes noies fan ganxet; en un altre departament, damunt d'un tauler corre una màquina talladora, manejada per un expert camiser, com es veu en la primera fotografia. Al fons, s'apilten paquets i més paquets de mantes. Al departament del costat, hom dona instruccions a una sèrie de noies respecte a la confecció d'una peça... I a dintre, la secretaria, reproduïda en un altre dels nostres gravats, les màquines d'escriure i les copiadores van a tot gas, car l'organització porta, com és natural, molta feina.

—Correspondència circulars, re-

buts, autoritzacions —ens diuen—. Tota una feina de secretaria, de la qual en podem sortir gràcies al concurs d'aquestes gentils i improvisades mecanògrafes.

—Quan vau començar la recepció de gèneres?

—El dia 7 de setembre, en què el Comitè Central de Milícies Antifeixistes va donar-nos aquesta especial delegació. En tan pocs dies, hem fet ja una bella tasca. Per a donar-vos en una idea, ací van unes xifres: portem recollits 1.013 sueters, 2.143 parells de mitjons, 1.035 mantes, etc.

—Admeteu tota mena de roba?

—Sí, tot allò que serveixi per a equipar els milicians: gavadines, abrics, camises, samarretes, impermeables, capots, calçotets, tovallols, mocadors... De tot hi ha en aquestes piles de roba, i cada dia van arribant més gèneres.

—Com procediu a la recollida?

—Tenim quatre-centes vint-i-cinc persones enrolades en la nostra organització. A cada districte hem format una Comissió de recepció, per tal de treballar d'una manera metòdica. Així, els esforços no es perden ni es fa feina inútil.

—El poble respon amb entusiasme?

—No en tenim idea. Les xifres que us hem donat ens guanyaran de mentir. A més, alguns fabricants

s'han compromès a lliurar-nos setmanalment una quantitat determinada de mantes. D'altres persones ens vénen a portar diners per comprar llana destinada a la confecció de jersers i sueters.

—I aquesta confecció...?

—Es un dels detalls més emocionants de la nostra obra. Tres-centes vint-i-cinc dones treballen, sota el nostre control, per a les milícies. Dones i noies que dediquen a fer ganxet les hores que els deixa la feina de casa, el treball en tallers i despatxos moltes altres... Després, tenim equips de confecció a l'Escola de Noies «Enric Fontanarès», al Refugi i Cogues del Tibidabo, al Centre Federal de Sant Cugat, a diversos Centres d'Esquerra... D'altres dones, es reuneixen per carrers o per barris per a treballar conjuntament, com per exemple, un equip del Passatge de la Muntanya, del Clot, o bé aquesta altra Delegació Femenina de Sant Andreu...

Precisament, en aquest instant, interromp la conversa l'arribada d'uns xicotets amb uns paquets que arriben de Sant Andreu, i ens parlen amb entusiasme del fervor de les dones andreuques que treballen per les milícies.

—A la nit —ens diuen— les veiem reunides sota els fanals de la

lambra Fabra i Puig, dall que dall amb el ganxet!

Totes elles —ens diu un altre— de dia treballen a fàbriques tèxtils. I s'ha donat el cas que perquè una dona jove habilitíssima pugui dedicar-se de ple a la confecció de sueters, una seva companya de treball, una velleta, s'ha fet càrrec dels telers de l'altra i li fa la feina!

—Anecdota colpidora del treball a la rosegardia. Perquè aquest entusiasme i aquest treball femení serveixin d'exemple als homes pusseril·lans que es passen el dia de cap al mapa, jugant amb les banderetes!

A.

Per a subministrar taulons de fusta

Fins el dia 2 d'octubre propiament, a les dotze del migdia, s'admetran al Negociat d'Urbanització i Reforma de la Secció de Foment, plets de proposició per a optar al concurs d'uns xicotets de fusta fins, per a reparacions dels baixos dels parcs municipals de Barcelona, sota el pressupost de pesetes 1.432.40. Les condicions estaran de manifest fins a la data assenyalada, en l'esmentat Negociat.

Catalans a Alcanyic

El castell, les despulles de Juan de Lanuza i el rei pintor

Tot Alcanyic, les cases, els carrers, els palaus, les places, tot el poble està dominat per dos edificis: l'església i el castell.

Al centre mateix de la població hi ha l'església, immensa, complicada, recargolada.

Al cim d'un turó, al peu del qual hi ha estesa la població, hi ha el castell.

Sembla més aviat un palau. Arquitectures de totes les èpoques

Els feixistes, que resistiren les forces catalanes de Tarragona durant tres hores escasses a baix a la població, es feren forts al castell i aguantaren durant quasi un dia. Es veuen alguns impactes. I senyals del seu pas...

Dessota el lloc on hi havia l'altar principal es troba la tomba de Don Juan de Lanuza, el justícia major d'Aragó, executat per ordre de Felip II.

La pedra és blanca com els ossos calcinats pel sol.

La llum és també d'un blanc enlluernador, fatigant.

Però, com a compensació, hi ha el paisatge.

Des de dalt de la torre es veu mig camp del Baix Aragó. Al costat de Catalunya, muntanyes i roques tallades rectes. Més a prop, camps i alguns boscos. Al voltant de la població, horta pobre. Cap al costat de Belchite i de Saragossa, secà; grans camps amb alguns arbres, esguerdats, per la carretera. El Guadalupe passa a prop, amb poca aigua, i al fons de tot s'endevina l'Ebre. Per allí pugen els hidroes i els avions quan van a bombardejar Saragossa, «la destijada».

Els homes es veuen petits, sempre amb un ruc davant o darrera, carregats amb embalsams invertebrats i molts amb escopetes.

No gaire lluny, la quitxalla es concentra per a jugar a fer guerra...

A les parets de la torre, emblanquinades pels soldats liberals del segle passat, hi ha mil i una inscripcions en llaips. Una diu:

«La juventud católica de Híjar vino el día 23 de julio de 1936, para montar la guardia».

Una altra:

«Esperant l'hora de marxar al front visitem aquest castell els milicians catalans Llorenç, Riera i Puig».

I una altra:

«Durante la Revolución de 1936 estuve aquí con mis hermanos de Aragón. ¡Viva España trabajadora! Per damunt de totes se'n destaca una en lletres vermelles:

«Aquí tindrem presos els feixistes».

Baixant les escales de cargol que menen a la torre, hi ha una petita porteta. Traspassada, es troba una gran cambra, amb voltes i dues immenses finestres, sobre el camp.

Les parets estan pintades. Tots els espais plans, aprofitats per a gravar-hi alguna cosa.

La llegenda que us expliquen els pagesos d'Alcanyic diu que abans, fa molts segles, hi havia un ariei empresonat en aquest castell, del qual, durant molts anys, fins que va morir, no el van deixar sortir.

I que cada matí es passejava pels camps de l'interior del recinte, recollia flors de tots colors i se les emportava a la seva cel·la. Un cop allà manipulava secretament les flors i n'obtenia pintures de colors diversos i vius.

Amb els dits les anava estemant per la paret i anava creant aquestes pintures ingènues que ara són la sorpresa del visitant.

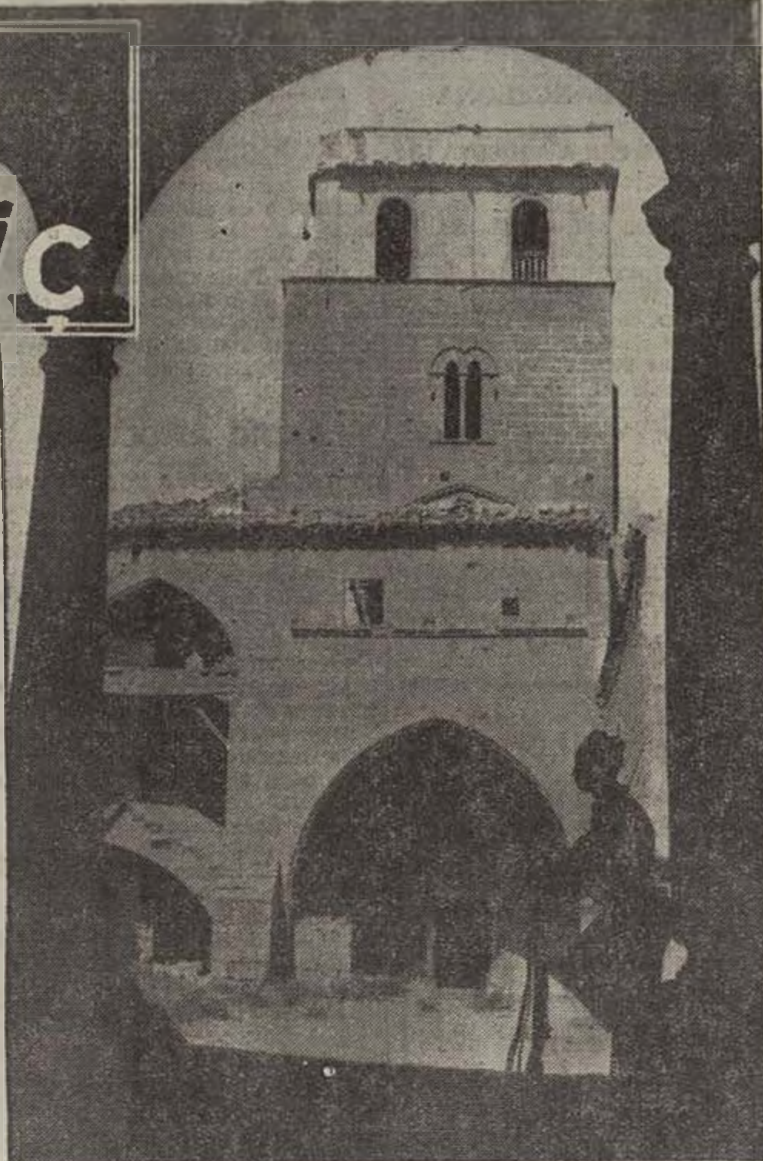
Escenes de la vida del castell. Batlles i combats. Un casament reial, una perella de camperols, diversos freres i capellans... Records de quan la seva llibertat no estava limitada per les muralles del castell d'Alcanyic.

El que és curiós és que, veient cada dia i sentint el paisatge impressionant que es veu des dels finestres de la cel·la, només pintes escenes de la vida reial.

Potser era per a aconsolar-se del que havia perdut.

Si és així, quan en aquest castell hi engarjolaven els feixistes, les parets s'anirien cobrint d'escenes sagnants, medievals i que causaran un malson al pobre turista que visiti Alcanyic.

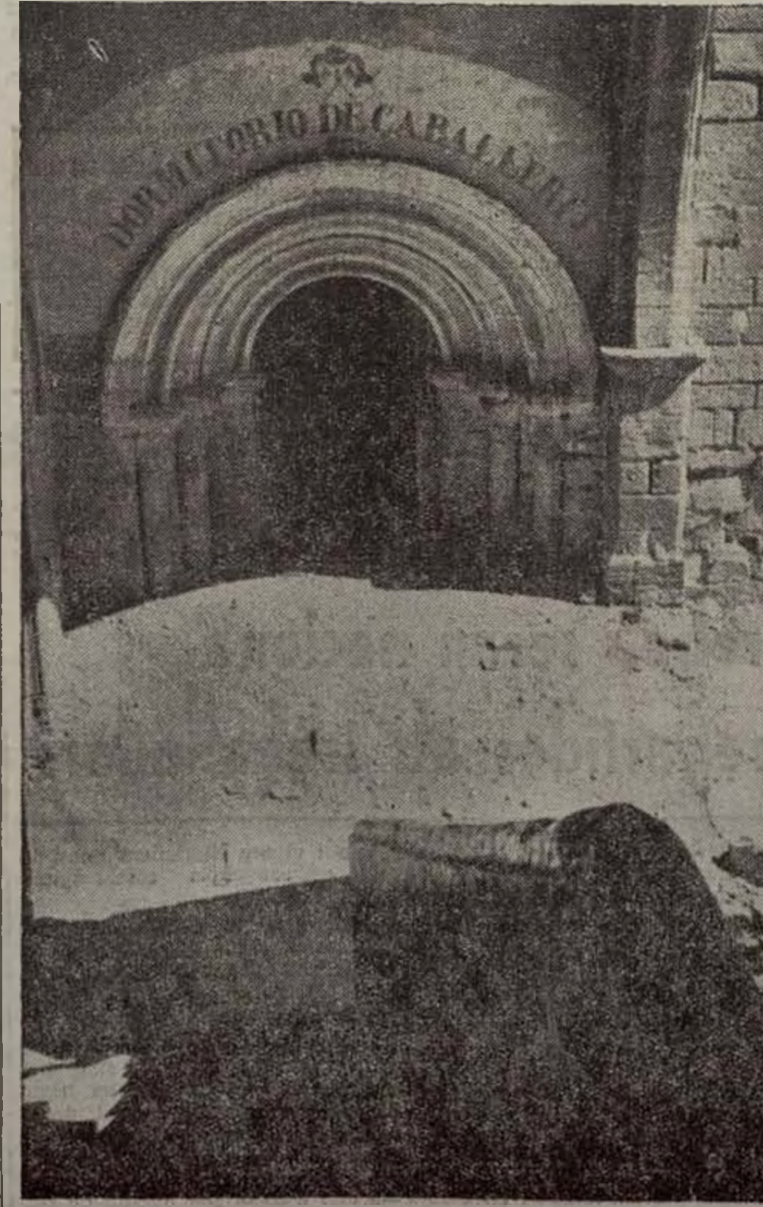
«Us figureu com devien estar els feixistes en veure's voltats dalt del castell, amb la població als peus, el pou i el riu al darrera, i més enllà Catalunya en mans nostres, i Bujarroz en poder de Durruti? ¿I amb

El sol, feixuc, sembla que emblanqueixi la pedra. Però sempre es troba un recó amb ombra...

Tots els estils, però harmoniosament barrejats amb una gran sobrietat...

Aquesta porta romànica fou enlletgida durant la guerra dels carlins, per aquest rètol: «Dormitorio de caballeria» i per l'emblanquinat de calç

els milicians, plens d'odi i de coratge, al davant?

Trobar la mort enmig de pedres antigues i bel·les no és pas un consol per a un requeté.

I després d'Alcanyic va venir Casp. I, després, vindrà Belchite, i, més tard, Saragossa...

Lavors, a les parets de la torre del castell, hi podem escriure amb llaips:

«Per aquí varen passar-hi els catalans i hi varen tornar, vencedors».

DE MA:

L'EMISSORA DE RADIO I ELS TELEGRAFISTES AL FRONT

Alvarez del Vayo demanarà la creació d'una comissió que controli el tràfic a la frontera hispano-portuguesa

Londres, 23.—Al «Daily Herald» li comunica el seu enviat especial a Ginebra que el ministre d'Estat i cap de la delegació espanyola a Ginebra, senyor Alvarez del Vayo, ha decidit sotmetre a la consideració de les potències signants del Pacte de no intervenció a Espanya una enigmàtica nota de protesta contra la violació d'aquell Pacte per part de certes potències.

Per la seva part, el «Morning Post» insereix aquest matí una important crònica que li transmet el seu enviat a Ginebra, el qual afirma que del Vayo, en el curs de diverses converses privades, s'ha referit a descarat ajut que Portugal presta als facciosos espanyols i ha amenaçat exigir sancions contra Portugal. En aquest cas —diu el comentarista— sorgiria inevitablement un greu conflicte a la Societat de Nacions, que l'Assemblea està ja dividida en dos camps a causa del problema plantejat per la presència de la delegació eltop.

Segueix dient el corresponent del «Morning Post» que el senyor Alvarez del Vayo demanarà que es nomeni una comissió o delegació internacional encarregada de controlar el tràfic a la frontera hispano-portuguesa. Si així no es fa, la delegació revelaria sensacionals dades relatives al tràfic d'armes i municions que es realitza entre Portugal i els territoris ocupats pels facciosos espanyols. Automàticament amb aquestes revelacions Espanya apel·laria a l'esperit i a la lletra de l'article 11 del Conveni de Ginebra.

L'enviat especial del «Morning Post» acaba la seva interessant informació declarant que la delegació soviètica recolza enèrgicament les reclamacions dels representants espanyols.

Un sector del feixisme italià contra l'imperialisme nazi

Roma, 23.—Aquest matí la policia ha procedit a la recollida de l'últim número de la «Illustrazione Italiana», en la qual es publicava un article cridant l'atenció sobre el perill que representa el perill alemany.

L'autor, que signa l'article amb el pseudònim de «Spectator», comenta en el dit article, en termes molt vius, els bèl·lics discursos de Nuremberg.

En les esferes ben informades es destaca la coincidència curiosa que l'article fos autoritzat per la censura i després fos recollit el període per la policia, en el mateix moment que es troba a Roma Von Schirach i el ministre d'Estat del Reich, Hans Frank.

Hom sap que el cap de les Jovenuts hitlerianes i el ministre alemany són objecte de tota mena d'atencions per part de les autoritats feixistes.

La publicació de l'article en qüestió, que no pogué ignorar el ministre de Propaganda i Premsa, abans de la seva aparició, sembla expressar el punt de vista de certa fracció de l'opinió italiana, tradicionalment hostil al germanisme.

L'autor de l'article, després de recordar «els accents violentament combatius del Congrés de Nuremberg, posa en dubte la sinceritat de Hitler quan s'ereix en defensor de la civilització».

L'articulista no vacilla a recordar els assassinats del 30 de juny del 1934, la principal víctima dels quals fou el capità Rohem, i l'agressió del zista a Àustria, que acabà amb l'assassinat de Dollfuss.

Considera, finalment, que la croada preconitzada per Hitler contra el comunisme oculta simplement un desig d'expansió territorial envers Rússia, principalment cap a Ucraïna, tendència representativa de la tradició guillermina, sense cap modificació.

PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA

Tots el dies una consigna: La d'avui, és aquesta:

Companya!

El P. S. U. de C. et recorda que l'hivern ofereix una magnífica ocasió per a vincular-se en la lluita contra el feixisme. Fes sueters per als milicians!

Companya!

El P. S. U. de C. et recorda que al front els teus germans milicians hauran de fer front a dos enemics: El fred i el feixisme. El feixisme serà mort a trets pels milicians. El fred l'has de guanyar tu amb la teva aportació de peces d'abric!

Companya!

El P. S. U. de C. et recorda que no demoris un minut més la teva col·laboració en la guerra contra el feixisme! Confecciona peces de llana!

Companya!

El P. S. U. de C. et recorda que medita les comoditats de casa teua i compara-les amb les privacions del front. No pots negarte a treballar per als teus germans que hi lluiten. Confecciona i lliura al teu Centre sueters, guants, jorsets...

Per què ha anat a Palma el «Sicília»?

Retallam de «Diari de Barcelona»:

«Sabem que el vaixell italià «Sicília», que dimarts va sortir cap a Nàpols, va fer una estació que no estava declarada: ahir atracà al moll de Palma de Mallorca. Es té la sensació que ho feu perquè poguessin embarcar representants feixistes que volien traslladar-se a Itàlia; però no hi haurà una cosa més greu que això: el fet anormal? Cal que els elements d'enllaç feixistes trobin cap facilitat, encara que sigui sota el pavelló d'una potència estrangera.

Voldríem que aquest cas no pogués repetir-se.

«EL CIUDADANO QUE NO LUCHA EN EL FRENTE DE BATALLA»

EL QUE NO LUCHA EN EL FRENTE DE TRABAJO EN UNA ACTIVIDAD RECONOCIDA:

EL QUE NO CUMPLE MISIONES CONCRETAS DE ORGANIZACIÓN O DE VIGILANCIA PERFECTAMENTE CONTROLADAS POR ORGANISMOS RESPONSABLES:

FAVORECE CONSCIENTE O INCONSCIENTEMENTE A LOS FACCIOSOS.

(De «La Vanguardia».)

Es gestiona la desaparició de les fiances i dipòsits

La sub-secció de tècnics administratius de la Propietat Urbana del Sindicat Unic de Professions Liberals, està portant a la pràctica la total desaparició de fiances i dipòsits per a respondre al pagament del lloguer dels pisos, per entendre que en l'estructura sindical de l'Administració no podien gravar-se béns que al proletariats interessava regular.

Els nous contractes és lògic que s'estenguin amb el pagament del termini vençut a tots aquells que pertanyin a una organització obrera o liberal, sindicada, mentre compleixin el seu compromís d'abonar els lloguers.

El treballador en atur forçós, sense mitjans per a poder complir-lo, ha de continuar en l'ús de la seva habitació fins que les organitzacions sindicals a les quals pertanyi el donin treball.

En canvi, és necessari la cooperació del poble en la recuperació abonant els lloguers i no demorant-ne el pagament per a no privar de mitjans les organitzacions responsables que atenen els nostres desitjos de la llibertat.

«—Veieu? Allà es varen fer forts els feixistes...» ens explica el milicià.

I de tots els estils, però harmònicament, bellament barrejats. Fatxada de monns, pati gòtic, església romànica...

Una gran torre quadrada, un pati enorme, una església familiar, i bodieges, habitacions, sales que no s'acaben mai, naves, brutes, sense res més que el pes dels segles i l'espectre dels tres del camp de tir, que està a prop.

Al pati hi creix l'herba i la cisterna està tota enjoiada amb les plantes salvatges. A l'interior, l'herba decora les parets.

El sol crema la pedra i la terra. Només al fons de la capella hi fa fresca.

Abans hi vivia un monjo benedictí que manipulava herbes i enganxava pagesos fent-los creure en les virtuts curatives dels seus pastitjos.

Tot sol, en l'immens palau —castell-monestir—, es passava les nits darrera les espilleres i els dies empaïant conills i preparant begudes.

La gent del poble diu que estava una mica guillat. El cert és que ara ha desaparegut!

Una part de l'obra del rei-pintor